

مقدمه

مبارزات رهایی بخش نوین خلق ایران که با برداشت واقع بینانه از جریانات تاریخی عصر حاضر و با تحلیل عینی این جریانات در میهن ما آغاز گشت، جنبش ما را در ردیف جنبش های رهایی بخش خلق های سراسر جهان قرار داد.

عصر ما، عصر آزادی خلق های دربند اسارت و تحت سلطه استعمار، عصر جنبش های رهایی بخش خلق هاست. روزی نیست که خبری از گشودن جبهه ای جدید در این یا آن گوشه جهان به گوش نرسد و خبر تهاجمی جدید به منافع امپریالیسم دریافت نشود. اینک خلق های آسیا، آفریقا، و آمریکای لاتین به پا خاسته اند و از هر سو غریو شورانگیز مسلسل ها، غریو جنبش های رهایی بخش بگوش می رسد. در مقابل این حرکت تاریخی خلق های تحت ستم، امپریالیست های خون آشام و مرتجعین دست نشانده آنها تا دم مرگ ساطور قصابی خود را بر زمین نخواهند گذاشت. آنها مذبوحانه تلاش می کنند تا پیشاهنگان مسلح خلق را که قدرتشان تبلوری از قدرت خلق هاست، از میان بردارند و سدی در مقابل قدرت خلق، این سیل بنیان کن تاریخ که می آید تا سامانشان را درهم کوبد، ایجاد نمایند. ولی دیگر از مرگ باکی نیست، دیگر آرزوی رفیق شهید ارنستو چه گوارا فرزند قهرمان خلق های سه قاره به تحقق پیوسته است. آنگاه که رزمنده ای در جبهه نبرد با امپریالیسم در خون خود درمی غلطد، دست های رزمنده دیگری هستند که برای برداشتن سلاح پیش آیند تا نبرد مقدسی را که در راه رهایی خلق ها آغاز شده است، پیگیرانه ادامه دهند. و در این گذرگاه تاریخی چه بسیارند از آگاه ترین و شجاعترین فرزندان خلق که به خاک و خون کشیده می شوند.

جنبش چریکی در کشور ما زاییده رشد یک رشته شرایط عینی و ذهنی در میهن ما و در سراسر جهان است. تشدید تضادهای خلق با امپریالیسم و ارتجاع داخلی به دنبال حاکمیت بورژوازی کمپرادور در ایران و استثمار شدید و سیستماتیک سیاسی و اقتصادی خلق ما توسط انحصارات امپریالیستی و هم چنین تحمیل فرهنگ امپریالیستی بر خلق، شکست برنامه های به ظاهر رفرمیستی رژیم که به منظور کاهش پتانسیل انقلابی خلق طرح ریزی شده بودند، خفقان سیاسی کم نظیر در ایران که امکان هر نوع مبارزه علنی و نیمه علنی را به کلی از خلق سلب کرده بود و هم چنین تجربه عملی خلق در شکست پذیر بودن و بی ثمر بودن خط مشی هایی که تنها شیوه های مسالمت آمیز را پیشنهاد می کردند، تأثیر حرکت انقلابی خلق های منطقه خاورمیانه و سه قاره، رشد آگاهی های تاریخی و سیاسی نسل جوان ایران و جمع بندی تجارب و شیوه های گذشته مبارزاتی توسط آنها که تنها تکیه گاه ابتدایی جنبش می توانستند باشند، عوامل اساسی آغاز جنبش مسلحانه در ایران بودند.

ولی پیش از آغاز جنبش، انقلابیون اندکی بودند که می توانستند روشنایی افق آینده را از درون اعماق تاریکی های حال تشخیص دهند و همین ها بودند که حرکت را آغاز کردند. این حرکت در شرایطی آغاز شد که دشمن بیش از همیشه خود را نیرومند می پنداشت و امپریالیست ها فاتحانه کشور ما را جزیره ثبات و آرامش می انگاشتند.

در شرایطی که بسیاری از کوراندیشان سیاسی عدم درک خود را از سیر تکاملی جریانات درونی جامعه ایران با جمله معروف "فعلا در ایران هیچ کاری نمی توان کرد" بیان می کردند، در شرایطی که بسیاری از ذهنی گرایان و الگوسازان که از جامعه ایران و واقعیت های آن جدا بودند و قادر هم نبودند که راه حل عملی و قاطع برای شکستن بن بست سیاسی در ایران عرضه کنند و با فرض ذهنی مشابهت شرایط اقتصادی اجتماعی ایران با بعضی کشورهای که انقلاب خود را با پیروزی به انجام رسانیده بودند، الگوهای از پیش ساخته شده ای را که با واقعیات ویژه میهن ما سازگاری نداشت مو به مو تجویز می کردند و بدون ارائه یک تحلیل مشخص از

شرایط مشخص میهن ما و بدون توجه به این گفته داهیانه رفیق مائو که "عمل ملاک حقیقت است" دگم وار به اندیشه های نادرست خود چسبیده بودند و از اینکه گام مثبت و عملی نمی توانستند بردارند، درسی نمی گرفتند، در شرایطی که بسیاری از فرصت طلبان در انتظار شرایط مناسبی که معلوم نبود چه موقع فرا خواهد رسید و در انتظار روزی که خلق بطور خودبخودی حرکت خود را آغاز نماید، شروع جنبش را تعلیق به محال می کردند و به زندگی حقارت بار و بی ثمر خود تحت سلطه رژیم شاه مزدور گردن می گذاردند و به اصطلاح با متانت به زندگی خاموش، بی تحرک و فسادانگیز خود ادامه می دادند که در واقع دنباله روان جریانات خودبخودی بودند که حتی وجود مشخص نداشت و نمی توانست بوجود آید - زیرا که امپریالیسم و ارتجاع با هزاران توطئه آگاهانه و با هزاران نقشه ضدخلقی از بوجود آمدن و رشد آن جلوگیری می کردند - به هر حال، در شرایطی که خطرات دردناک شکست های گذشته بر اذهان خلق سایه تاریکی افکنده بود و امیدها کور و دل ها سرد بود، نسل جوان میهن ما رستاخیز خود را آغاز کرد. نسل جوانی که به آن مرحله از بلوغ فکری و عملی رسیده بود که بتواند رسالت تاریخی خود را آغاز نماید. نسل جوانی که با پاکدلی و صداقت انقلابی از میان سیاهی ها پیش می آمد تا سلاح انقلاب بر دوش گیرد و راهگشای مبارزات خلق تحت ستم خود گردد.

جوانانی که به خاطر محو حقارت های بیست ساله، به خاطر زدودن تردیها و ناامیدی ها، به خاطر شکست سکوت و خفقان، به خاطر پایان دادن به تئوری های بی ارتباط با عمل، به خاطر محکوم کردن الگوسازی و دنباله روی سیاسی، به خاطر زدودن گنداب های اپورتونیستی، قاطعانه به پا خاسته اند تا با آرمان خلق خود که همانا نابودی ارتجاع و سلطه امپریالیستی و حاکمیت خلق بر میهن است، تحقیق بخشند.

این نسل قهرمان، بدون برخورداری از هرگونه حمایتی، بدون برخورداری از هرگونه تجربه عملی، بدون بهره گیری از هرگونه تجربه گذشتگان آغاز به کار کرد. زیرا گذشتگان تجربه ای مثبت و خلاق که برای حال سودمند باشد از خود به جای نگذاشته بودند. از این روی نسل جوان بدون اتکاء به دستاوردهای گذشته، کار خود را از صفر آغاز کرد.

مبارزات گذشته فقط می توانستند به این نسل بیآموزند که چگونه عدم اتکاء به توده ها و بسیج نکردن صحیح آنها، مبارزات را به شکست می کشاند. که چگونه در یوزگی سیاسی و عدم اتخاذ یک خط مشی مستقل منطبق با شرایط ویژه ایران می تواند ما را دنباله رو کور منافع و توافقی های دیگران سازد. که عدم یک وحدت سیاسی واقع بینانه در میان نیروهای خلق بر علیه دشمنان مشترک، مبارزات خلق را پراکنده و کم اثر می سازد. که چگونه عدم قاطعیت و جسارت انقلابی و عدم اعتماد به نفس سیاسی نیروهای پیشاهنگ می تواند راه را برای یکه تازی دشمن باز گذارد و میهن را دودستی به دشمن بسپارد. که چگونه عدم وجود یک سازمان پیشرو واقعا انقلابی که در کوران عمل انقلابی آبدیده شده باشد، نه در نمایشات و بازی های سیاسی، می تواند انرژی بیکران خلق را به هدر داده و مبارزات خلق را به شکست و ناکامی بکشاند. حتی اگر دلوری و پایداری صدها فرزند قهرمان خلق ما پشتوانه آن باشد.

بدین ترتیب نسل جوان میهن ما با وظیفه سنگین لایروبی طویله "اورزیاس" گذشته و پی ریزی بنای آینده مبارزات خلق ما، با دست خالی و با قلبی سرشار از امید و ایمان، پای به میدان عمل نهاد و در کوران عمل انقلابی و در زیر سلطه سیاه ترین خفقان های سیاسی و در زیر آتش و خون رشد کرد و آنها که همراه جنبش بودند با چشمان خود می دیدند و با تمام وجود خود لمس می کردند که چگونه پولاد آبدیده می شود.

این نسل مبارز که به خودش متکی است، همه چیز را خودش می سازد. بدون آنکه هیچ نیرویی جز نیروی خلق تحت ستم حمایتش کند. او می بایست همه چیز خود را خود فراهم آورد. همه امکانات را از نو بیآفریند، حتی کوچکترین امکانات را. بنابراین راه ساختن و خلق کردن را می آموزد و به موجودی خلاق و سازنده تبدیل می شود.

این موجود که همه چیز خود را از دست می دهد تا همه چیز را به چنگ آورد. این پدیده شگرف تاریخ ایران اینک یک واقعیت مادی و عملی یافته است که لرزه بر قلب امپریالیسم و ارتجاع داخلی می افکند. این جوانان در دل دشمن وحشت برانگیخته اند. جوانانی که بی باک، امیدوار و با ایمان به پیروزی راهشان به پیش می تازند. جوانانی که از هیچ دشواری در راه مبارزات خلق خود وحشتی ندارند. جوانانی که برای به دوش گرفتن بار رسالتی که تاریخ بر عهده شان نهاده به میان خلق میهن خود رفته اند تا مبارزات

را در میان خلق جایگیر سازند و گسترش دهند و این حرکت را در عمل انجام می دهند و نه در حرف. جوانانی که کمتر سخن می گویند و بیشتر عمل می کنند و این است طلسم قدرت و توانایی آنها. رفیق اشرف دهقانی نمونه یکی از این جوانان پیشتاز میهن ماست.

رفیق اشرف در اردیبهشت ۵۰ هنگامی که مشغول اجرای یک مأموریت شناسایی چریکی بود، توسط مزدوران رژیم پس از یک درگیری نابرابر دستگیر گردید و زیر وحشیانه ترین شکنجه های فاشیستی کشیده شد ولی او با اتکاء بر ایمان و صداقت و قاطعیت انقلابی خود شدیدترین شکنجه ها را تحمل کرد و لب به سخن نگشود. او را پس از شکنجه های فراوان محاکمه نمودند و به ده سال زندان محکومش ساختند. رفیق مدت دو سال در زندان های رژیم شاه بسر بُرد و بالاخره در فروردین ۵۲ با استفاده از یک فرصت مناسب از زندان گریخت و خود را به صفوف چریکهای فدایی خلق رسانید. او اینک در کنار رفقای دیگرش و دوشادوش آنها به مبارزه بر علیه ارتجاع و امپریالیسم ادامه می دهد و قطعاً همانند هر رزمنده چریک دیگر تا آخرین قطره خون خود را نثار مبارزات رهایی بخش میهن خود خواهد ساخت.

برخورد قاطعانه رفیق اشرف دهقانی در مقابله با مزدوران رژیم و کارگزاران امپریالیسم در ایران یک برخورد استثنایی نبوده است. بسیاری از فرزندان خلق ما در زیر وحشیانه ترین شکنجه های قرون وسطایی فاشیست های ایرانی و اربابان آمریکایی آنها، دلیری های نمایان بروز داده اند، همانگونه که شایسته نام جنبش پُرافتخارشان است. ولی ما تنها فرصت یافته ایم که نمونه مقاومت و مبارزه جویی رفیق اشرف دهقانی را که نمونه ای از دلاوری های نسل جوان انقلاب ایران است، به پیشگاه خلق ایران و افکار عمومی جهان عرضه نماییم.

با ایمان مستحکم به پیروزی راهمان!

سازمان چریکهای فدایی خلق